

Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми професійної підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів»*

23 квітня 2009 року в Національній академії прокуратури України відбулась міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми професійної підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів».

Предметом обговорення стала надзвичайно важлива проблема – місце і роль відомчих закладів у системі професійної підготовки суддів, прокурорів та правоохоронців. Наукова дискусія розгорнулася навколо необхідності в державі системи спеціалізованих навчальних закладів з їх підготовки, рівня освіти, яка повинна надаватися випускникам цих навчальних закладів, а також моделей їх діяльності.

На пленарних засіданнях виступили перший заступник Генерального прокурора України Сергій Винокуров, ректор Національної академії прокуратури України Григорій Середа, голова підкомітету з питань організації та діяльності органів юстиції, нотаріату, адвокатських об'єднань та надання правової допомоги громадянам Комітету Верховної Ради України з питань правової політики Юрій Мірошніченко, заступник Міністра внутрішніх справ України Михайло Вербенський, народний депутат України, керівник Департаменту з питань діяльності правоохоронних органів Апарату Ради національної безпеки і оборони України Олександр Ярмиш, заступник Голови Вищої ради юстиції Володимир Андрейцев, прокурор міста Києва Євген Блажівський, прокурор Запорізької області Валерій Кулаков, ректор Академії суддів України Ірина Войтюк, проректор Академії Генеральної проку-

ратури Російської Федерації Віктор Казаков, радник з юридичних питань посольства Сполучених Штатів Америки в Україні Девід Раймонд Льюїс, ректор Національної академії Служби безпеки України Віктор Мікулін, директор Інституту підготовки кадрів для органів прокуратури Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого Іван Бенедик, директор Інституту держави і права ім. В.М. Корецького Національної академії наук України Юрій Шемшученко, професор Одеської національної юридичної академії Валентин Долежан, ректор Академії Митної служби України Віктор Ченцов, завідуючий кафедрою Львівського національного університету ім. Івана Франка Василь Нор, старший науковий співробітник Інституту держави і права ім. В.М. Корецького Національної академії наук України Микола Сірий.

Вітаючи учасників, перший заступник Генерального прокурора України **Сергій Винокуров** наголосив на причинах, що зумовили необхідність проведення конференції. Він підкреслив масштаби та гостроту полеміки навколо кількості юридичних вищих навчальних закладів, рівня професійної підготовки та моральності їхніх випускників, звернув увагу на зміну підходів до комплектування кадрів органів прокуратури України, ускладнення прокурорсько-слідчої діяльності. Зосередившись на особливостях спеціалізованої підготовки прокурора, дав схвальну оцінку діяльності Національної академії прокуратури України, зазначив, що її випускники виявляють більше самостійності у роботі, ніж ті, які навчалися в інших вищих навчальних закладах. Сергій Винокуров також окреслив перспективи майбутнього переходу до комплектування прокуратури винятково випускниками Академії, повідомив про запровадження наказом Генерального прокурора України конкурсного відбору на

* Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми професійної підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів» будуть опубліковані в окремому збірнику.

вакантні посади помічників прокурора або слідчих, висловив упевненість в тому, що такий підхід себе цілком виправдає, а також переконання, що конференція стане поштовхом до пошуку оптимальних форм професійної підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів, і запросив її учасників до плідної співпраці.

Ректор Національної академії прокуратури України **Григорій Середя** в основній доповіді конференції звернув увагу на спорідненість за специфікою своєї організації та діяльності представлених на конференції інституцій, а також на їх функціональне взаємодоповнення і взаємодію в єдиному визначеному законом процесуальному просторі. Далі у своєму виступі ректор Академії охарактеризував три існуючі моделі підготовки суддів, прокурорів і правоохоронців, умовно визначивши їх як загальноосвітнянську, класичну відомчу та змішану. Оцінив переваги й недоліки кожної з них, висловив переконання, що найбільш ефективною є змішана модель. Аргументував свою думку, посилаючись на стандарти Болонського процесу та зарубіжний досвід спеціалізованої підготовки суддів і прокурорів, у тому числі здійснюваний закладами й установами, об'єднаними в Лісабонську мережу. Наголосивши на тому, що чітка практична спрямованість підготовки може бути забезпечена лише навчанням у спеціалізованій магістратурі, він проілюстрував це прикладами спеціалізації навчальних дисциплін у Національній академії прокуратури України, постійної ротатії та стажування її викладацького складу в прокуратурах усіх рівнів, проходження магістрантами прокурорського практикуму та переддипломного стажування. Особливо важливим ректор Академії вважає взаємозв'язок із замовником освітянських послуг – Генеральною прокуратурою України, підкреслюючи її активну участь в організації навчання та контролю якості знань, а також принципівості позиції щодо неприпустимості комерціалізації навчального закладу. Григорій Середя зробив акцент на потребі удосконалення законодавчого врегулювання системи підготовки суддів та прокурорів і статусу відповідних навчальних

закладів, навівши приклади із систем права іноземних держав. При цьому він поєднав викладене з нагальною необхідністю певних коректив до загального освітянського законодавства. На завершення свого виступу доповідач дав оцінку перспективам розвитку Національної академії прокуратури України за умови реалізації тієї чи іншої моделі подальшого реформування спеціалізованої підготовки суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів.

Прокурор міста Києва **Євген Блажівський** поділився думками щодо професійної підготовки майбутніх прокурорських працівників. Проаналізувавши стан плінності кадрів в органах прокуратури, перспективи ефективного заміщення посад за допомогою запровадження конкурсного відбору та оцінивши рівень знань і фахових навичок випускників різних вищих навчальних закладів, підкреслив, що найкраще адаптуються до роботи слідчого й прокурора саме випускники Національної академії прокуратури України. Пов'язав він цей факт насамперед із вивченням в Академії спеціальних дисциплін, максимально наближених до практичної діяльності. Євген Блажівський погодився з тим, що і Національна академія прокуратури України, і Академія суддів України повинні бути «єдиними вхідними воротами» до прокурорських та суддівських посад. Доповідач, підтримуючи ректора Академії Григорія Середу, звернувся до досвіду Республіки Польща та Французької Республіки й зазначив, що майбутнє – саме за спеціалізованою підготовкою, і Україні слід іти в ногу з європейськими країнами в цьому напрямі.

Заступник Міністра внутрішніх справ України **Михайло Вербенський** наголосив на суттєвій зміні пріоритетів діяльності правоохоронної системи, в тому числі органів внутрішніх справ, у сучасних умовах. Він окреслив першочергові стратегічні завдання МВС України в сфері кадрової політики й особливо відзначив пов'язане з ними переосмислення усталених підходів до підготовки кадрів. Виступаючий звернув увагу на специфіку, структуру й обсяги підготовки кадрів у вищих навчальних закладах органів

внутрішніх справ, вказавши на унікальність багатьох спеціальностей. Михайло Вербенський поінформував учасників конференції про роботу, проведену упродовж останніх років МВС України з метою удосконалення нормативної бази щодо підготовки фахівців для органів внутрішніх справ, та про бачення керівництвом міністерства основних напрямів розвитку галузевої освіти, зокрема удосконалення змісту навчального процесу, його постійного зв'язку з практичною діяльністю органів внутрішніх справ України. Підсумовуючи викладене, Михайло Вербенський підтримав думку з приводу необхідності збереження відомчої системи підготовки кадрів для правоохоронних органів.

Народний депутат України, голова підкомітету з питань організації та діяльності органів юстиції, нотаріату, адвокатських об'єднань та надання правової допомоги громадянам Комітету Верховної Ради України з питань правової політики **Юрій Мірошніченко** пов'язав проблематику конференції з контекстом підвищення рівня захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні й наголосив на комплексності цілого ряду соціально-правових реформ. Він підкреслив необхідність відмови від сприйняття функції держави насамперед як каральної та велику роль у забезпеченні реалізації цього саме кадрового добору до судів, прокуратури і правоохоронних органів. Юрій Мірошніченко дотримується позиції щодо доцільності існування саме спеціалізованої магістерської підготовки, уніфікації підходів до навчання суддів і прокурорів, передусім у межах європейських стандартів. Він погодився, що тісний зв'язок із практикою та спеціалізоване навчання здатні забезпечити лише відомчі вищі навчальні заклади, акцентував увагу на поширенні саме такого підходу в Європі та й в усьому світі. Доповідач позитивно оцінив включення до проекту нової редакції Закону України «Про прокуратуру» окремої статті щодо Національної академії прокуратури України, посилення у цьому проекті вимог стосовно кандидатів на прокурорсько-слідчі посади.

Керівник департаменту з питань діяльності правоохоронних органів Апарату Ради національної безпеки і оборони України **Олександр Ярмиш** висловив думку, що конференція стане важливим кроком до налагодження плідного співробітництва між усіма судовими та правоохоронними органами. Він зауважив: проблема протидії злочинності є значущою складовою забезпечення національної безпеки держави. Одним із проблемних аспектів, безумовно, є професійний рівень правоохоронців. Виступаючи охарактеризував якісний склад працівників органів внутрішніх справ, насамперед у частині середнього віку та досвіду практичної роботи. Порівнявши плінність кадрів в органах внутрішніх справ зі своєрідною аеродинамічною трубою, Олександр Ярмиш зазначив, що виправити таке становище може лише суттєве покращення соціального та правового захисту працівників. Крім того, він зазначив: право на існування мають різні системи і моделі підготовки кадрів для працівників правоохоронних органів, але при цьому наголосив, що найважливіші правові навчальні дисципліни повинні однаково глибоко вивчати і судді, і прокурори, і працівники правоохоронних органів. На завершення виступаючи звернувся до зарубіжного досвіду стабільного функціонування правоохоронних органів, вираженого підходу до забезпечення якісного рівня викладання у відомчих закладах.

Ректор Академії суддів України **Ірина Войтюк** зауважила, що в країнах Європи без спеціалізованої освіти стати ані суддею, ані прокурором неможливо. Зупинилася вона також на проблемних питаннях приведення вітчизняного законодавства про судустрії, статус суддів та прокуратуру у відповідність до європейських стандартів. Акцентовано було увагу і на якості підготовки фахівців-юристів в Україні та за кордоном. Ірина Войтюк повідомила учасників конференції про перспективи обговорення розвитку мережі спеціалізованих закладів з підготовки суддів та прокурорів, їх відомчої або позавідомчої підпорядкованості на пленарному засіданні Лісабонської мережі, на-

голосивши, що монопольне право спеціалізованих закладів на підготовку суддівських і прокурорських кадрів для держав Європи – звичне явище. Доповідач висловила власне бачення специфіки підготовки суддів з урахуванням того, що суддя є представником окремої гілки влади і його професія відрізняється від інших правничих спеціальностей. Також підтримала визначення вимог до судді на рівні Конституції та наголосила на важливості абсолютно свідомого обрання людиною суддівської професії у зрілому віці, необхідності імплементації загальноєвропейських підходів в Україні.

Заступник Голови Вищої ради юстиції **Володимир Андрейцев** навів дані щодо кількості претендентів на суддівські посади, яким було відмовлено за результатами розгляду їхніх кандидатур на засіданні Вищої ради юстиції, висловив думку про можливі причини порівняно великої кількості таких осіб. Він акцентував увагу на невідповідності навчальних програм більшості юридичних вищих навчальних закладів сучасним реаліям судової, прокурорської та правоохоронної практики. Підкреслив також, що підготовка фахівців для судових і правоохоронних інституцій має бути прагматизованою, тобто наближеною до повсякденних потреб практичної діяльності, наголосив на об'єднанні всіх структур судово-правової системи однаковою кінцевою метою, важливості мотиваційного елемента зорієнтованості на майбутню професійну діяльність у навчальному процесі.

Проректор Академії Генеральної прокуратури Російської Федерації **Віктор Казак** зазначив, що зміцнення правових основ державності, забезпечення режиму законності, функціонування державних органів, установ, реалізація прав, свобод і обов'язків громадян багато в чому залежать від рівня законодавчої, правознавчої, правозастосовчої, правоохоронної діяльності, яка здійснюється органами юстиції, судовими і правоохоронними органами. Саме ці органи – ключова ланка в усій цій різноманітній практичній діяльності. І рівень їх загальної підготовки, культури, освіти, світогляду й моральності є значною мірою ключем до

дверей міцного правового простору, забезпечення впевненості всіх членів суспільства у своїй захищеності. Віктор Казаков охарактеризував правові засади підготовки та підвищення кваліфікації прокурорсько-слідчих кадрів у Російській Федерації, мережу відповідних відомчих закладів та споріднених установ загальної освітнянської системи, поінформував про розвиток міжнародного співробітництва у сфері підготовки й підвищення кваліфікації прокурорських кадрів. Наголосив, що досвід діяльності Національної академії прокуратури України є дуже важливим, запозичувався Академією Генеральної прокуратури Російської Федерації та викликав зацікавлення колег з прокуратур Соціалістичної Республіки В'єтнам і Республіки Вірменія. Позитивно оцінив перспективи законодавчого закріплення діяльності Національної академії прокуратури України на рівні окремої статті Закону України «Про прокуратуру». Повідомив, що Академію Генеральної прокуратури Російської Федерації визначено координатором діяльності всіх освітнянських і наукових установ правоохоронних органів РФ.

Ректор Національної академії Служби безпеки України **Віктор Мікулін** звернув увагу учасників конференції на те, що вища освіта в галузі права є потужною соціальною силою у розбудові незалежної правової держави, а відносини суспільства і юридичної освіти мають будуватися на принципі взаємної відповідальності. Виступаючи загалом схвально висловився з приводу пропозицій Міністерства освіти і науки України до проекту нової редакції Закону України «Про вищу освіту», зокрема закладення до нього концепції послідовного набуття освітньо-кваліфікаційних рівнів бакалавра і магістра. Віктор Мікулін зазначив, що необхідно умовою допуску до здійснення правоохоронних функцій має стати набуття освітньо-кваліфікаційного рівня не нижчого, ніж бакалавр, із можливістю подальшого отримання магістерської освіти для зайняття вищих посад. Також вказав на доцільність розробки спеціалізованих освітнянських стандартів з урахуванням специфіки правоохоронної діяльності, важливість компоненти якості

юридичної освіти, тісного зв'язку навчального процесу з практикою у вищих навчальних закладах відомчого підпорядкування. Доповідач висунув пропозицію створити єдину інформаційну мережу юридичних вищих навчальних закладів України за участю провідних юридичних закладів Європейського співтовариства.

Радник з юридичних питань Посольства Сполучених Штатів Америки в Україні **Девід Раймонд Льюїс** поділився досвідом підготовки та підвищення кваліфікації прокурорів у Сполучених Штатах Америки. Він звернув увагу, що спеціалізація здійснюється не за майбутньою професійною належністю, зокрема до прокурорів чи адвокатів, а за певною галуззю права, наприклад, кримінального. Виступаючий розповів про діяльність Національного центру права Департаменту юстиції США – закладу, який відповідає за підготовку та підвищення кваліфікації прокурорів, окреслив спільне та відмінне у діяльності цього закладу і Національної академії прокуратури України, схвально оцінив її роботу.

Директор Інституту підготовки кадрів для органів прокуратури Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого **Іван Бенедик** підкреслив беззаперечну актуальність питань, винесених на обговорення під час конференції. Наголосив, що Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого здійснює підготовку фахівців крізь призму юридичної, політичної, етичної та естетичної культури, оскільки кожен випускник повинен володіти фундаментальними знаннями в галузі права і вміти реалізувати їх на практиці. Висловив позицію Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого щодо високого рівня її випускників, який є цілком достатнім для роботи в органах прокуратури. На підтвердження навів приклад: значна частина керівного і викладацького складу Національної академії прокуратури України є випускниками саме Національної юридичної академії України ім. Ярослава Мудрого, а також повідомив, що на цей час у ній відбувається перехід на двоступеневу підготовку фахівців, корегування навчальних планів з

метою поєднання теорії та практики. Іван Бенедик висловив упевненість: між різними вищими навчальними закладами повинна бути здорова конкуренція, підтримав здійснення попереднього підбору абітурієнтів через прокуратури обласного рівня, а також розвиток плідної співпраці з Національною академією прокуратури України та Генеральною прокуратурою України.

Прокурор Запорізької області **Валерій Кулаков** підкреслив, що мета досягнення практичного результату може бути реалізована лише за наявності високопрофесійних кадрів. Вказав на наявність в органах прокуратури усіх рівнів системи безперервного навчання працівників, зацікавленість у молодих спеціалістах із достатнім рівнем знань, завдяки чому вони зможуть на належному рівні виконувати свої службові обов'язки. Стисло зупинився на перевагах відомчого закладу порівняно з вищими навчальними закладами Міністерства освіти і науки України. Зазначив, що органи прокуратури потребують не так юристів-енциклопедистів, як вузьких спеціалістів у галузі прокурорської діяльності, для підготовки яких всі можливості має саме Національна академія прокуратури України.

Директор Інституту держави і права ім. В.М. Корецького Національної академії наук України **Юрій Шемшученко** наголосив: конференція присвячена пошуку відповіді на запитання, як підготувати кваліфіковані кадри. Нагадав, що Концепцію підготовки юридичних кадрів було розроблено ще у 1992 році, але єдності думок і підходів досі не досягнуто. Єдина державна концепція вищої юридичної освіти передбачає насамперед підготовку на належному рівні відповідної кількості юридичних кадрів. Водночас питання про конкретну кількісну потребу фахівців залишається невирішеним. Назвав створення Національної академії прокуратури України та Академії суддів України кроками вперед. Фрагментарно зупинився на проблемі реалізації принципу верховенства права та його співвідношення з верховенством закону. Висловив думку про недоцільність підготовки фахівців для суду і прокуратури в загальній системі підготовки юридичних

кадрів, необхідність скорочення обсягів випуску магістрів, оскільки їх здатен готувати лише той вищий навчальний заклад, у якому розвинений науковий напрям. Звернув увагу на недостатню кількість фахівців з наукової спеціальності 12.00.10 – судоустрій, прокуратура та адвокатура. Вказав, що систему підготовки прокурорських кадрів необхідно вибудовувати в межах та відповідно до Закону України «Про прокуратуру».

Професор Одеської національної юридичної академії **Валентин Долежан** зазначив: без внесення змін до Конституції України передчасно ставити питання про зміну функцій прокуратури у Законі України «Про прокуратуру», як того вимагає Венеціанська комісія Ради Європи. Зауважив, що визнає провідну роль Національної академії прокуратури України у підготовці прокурорських кадрів, але при цьому потрібна взаємодія з провідними вищими юридичними навчальними закладами, насамперед Національною юридичною академією України ім. Ярослава Мудрого та Одеською національною юридичною академією. Причому не в рамках конкуренції, а шляхом координації діяльності, провідну роль в якій мають відігравати Національна академія прокуратури України та Академія суддів України. Порівняв правовий статус посад помічника прокурора та помічника судді, висловив думку щодо запровадження нових термінологічних визначень низових прокурорських посад, внесення відповідних змін до Закону України «Про прокуратуру». Визнав перспективним наближення моделей добору та підготовки кадрів на посади суддів і прокурорів до існуючих у Європі.

Ректор Академії митної служби України **Віктор Ченцов** поінформував учасників конференції про існування мережі митних університетів зі спеціальною єдиною навчальною програмою для всіх країн, що до неї входять. До цієї мережі належать як митні курси, так і класичні університети, які уклали спеціальні договори з відповідними відомствами, а також відомчі навчальні заклади. Академія митної служби України працює окрім стандартів Міністерства освіти і науки України також і за стандартами Все-

світньої митної організації. Віктор Ченцов охарактеризував спеціалізовану підготовку фахівців в Академії митної служби України, запропонував на законодавчому рівні врегулювати специфіку підготовки кадрів у вищих навчальних закладах правоохоронних органів за аналогією з військовими вищими навчальними закладами, узгодити кваліфікаційні характеристики за рівнями бакалавра і магістра й орієнтувати відомчі вищі навчальні заклади на кращі світові стандарти підготовки кадрів правоохоронців.

Завідуючий кафедрою Львівського національного університету ім. Івана Франка **Василь Нор** погодився з актуальністю проблематики конференції. Підкреслив, що підготовка фахівців-юристів у 288 вищих навчальних закладах від першого до четвертого рівня акредитації не є нормальним явищем. Погодився з найбільшою раціональністю змішаної моделі, коли бакалаврська підготовка, отримана в провідних вищих навчальних закладах, поєднується зі спеціалізацією у відомчих вищих навчальних закладах, оскільки будь-яка професія повинна ґрунтуватися на солідній теоретичній базі. Василь Нор наголосив, що майбутніх фахівців потрібно не лише вчити, а й виховувати в дусі поваги до закону, людини, правил соціального співжиття, окрім знань враховувати психологічні та моральні якості людини.

Старший науковий співробітник Інституту держави і права ім. В.М. Корецького Національної академії наук України **Микола Сірий** у своєму виступі зазначив, що порушені на конференції проблеми не можуть бути розв'язані в межах лише одного відомства. Він наголосив, що більшістю присутніх сприймається правова система, яка зародилася на теренах сучасної України ще у Х столітті, і до XVIII століття основу вітчизняної правової традиції становив симбіоз римського, візантійського та національного права. І лише на початку XVIII століття прийшла російська традиція з високим рівнем централізації, фіскальною та адміністративною лінією. Зупинка процесів в очікуванні реакції Ради Європи є неможливою, право законодавчої ініціативи – право політичне. На завершення Микола Сірий звернувся до

історичних витоків появи магістрів у вищих навчальних закладах, від Болонського університету, який розвивався в рецепції римського права. Крім того, наголосив, що прокурорська професія є невіддільною від юридичної і повинна розглядатися саме в її загальному контексті.

Під час роботи конференції було прийнято **Заключний документ**, в якому, зокрема, визначено, що діяльність відомчих спеціалізованих вищих навчальних закладів є оптимальною формою підготовки суддів, прокурорів та правоохоронців. Разом із тим традиційно існують відмінності моделей навчання суддів і прокурорів, з одного боку, та працівників правоохоронних органів – з іншого. Запровадження засад Болонського процесу вимагає подальшої інтеграції вказаних моделей підготовки кадрів.

Потреба в такій інтеграції зумовлюється: одновекторністю професійних зусиль суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів, спрямованих на захист прав, свобод і законних інтересів людини й громадянина, суспільства та держави; єдністю принципів діяльності суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів (верховенство права, неупередженість, соціальна справедливість, вірність службовому обов'язку тощо); схожістю інтенсивності та напруженості їхньої роботи (часто пов'язаної із ризиком для життя та здоров'я); необхідністю надання їм не лише загальної юридичної освіти, а й спеціалізованої підготовки, яка не здійснюється в навчальних закладах системи Міністерства освіти і науки України; наявністю практики двоступеневої підготовки суддів і прокурорів у зарубіжних країнах, де базову юридичну освіту надають класичні університети, а спеціалізовану – відомчі навчальні заклади; потребою безперервного навчання суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів.

Водночас система спеціалізованої вищої освіти не зможе ефективно розвиватися без розв'язання на державному рівні таких завдань: здійснення ступеневої підготовки фахівців із розмежуванням освітянських рівнів «бакалавр» та «магістр»; затвердження окремих державних стандартів підготовки бакалаврів та магістрів; розробки та впровадження освітньо-кваліфікаційних вимог до професій та посад, які можуть обіймати фахівці з вищою освітою на рівні бакалавра або магістра відповідно.

В основу підготовки майбутніх суддів, прокурорів та працівників правоохоронних органів України доцільно покласти: фундаментальність, науковість, практичну спрямованість, поєднання професійних і виховних компонентів підготовки фахівця. Гарантувати реалізацію таких підходів стосовно суддів та прокурорів здатне лише поєднання загальної юридичної освіти та спеціалізованої підготовки у відомчих науково-навчальних закладах. Це відповідає стратегії Лісабонської мережі інституцій суддівської та прокурорської освіти, для якої обов'язковою є спеціалізована підготовка суддів і прокурорів.

В окремих державах (Греція, Македонія, Молдова, Румунія, Сербія, Франція) стабільність функціонування відомчих навчальних закладів забезпечена наявністю спеціальних законів. На часі прийняття подібних законів і в Україні. Це наблизить систему відомчої спеціалізованої підготовки в нашій державі до європейських стандартів та забезпечить належне нормативне регулювання діяльності спеціалізованих відомчих науково-навчальних закладів України з підготовки суддів, прокурорів і правоохоронців.

Реформування законодавства про вищу освіту та законодавче закріплення статусу відомчих спеціалізованих науково-навчальних закладів в Україні мають бути взаємообумовленими й одночасними.